

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Karolína Burdová, Obraz Elišky Rejčky v české beletrii. Bakalářská práce Katedra dějin a didaktiky dějepisu, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CsC., 2015, 58 stran textu

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.			x	
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.			x	
Struktura práce je vyvážená a logická.			x	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.			x	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.			x	
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.				x
Autor správně cituje.			x	
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).		x		

Celkové hodnocení (slovně)

Autorka se v bakalářské práci věnuje zkoumání obrazu Elišky Rejčky v české beletrii. K tomu využívá několika historických románů, jež se snaží porovnávat s historickými fakty. Těm se věnuje v první části práce. Právě tato část je slabší částí celé práce. Autorka neprokazuje velkou schopnost práce s historickou literaturou či prameny, komparace jí není vlastní, což se odráží na příliš černobílém popisu života Elišky Rejčky bez přílišného vhledu do práce historika, nakládání s prameny, co všechno lze z pramenů vyčíst a co už je historikova interpretace. Přesto lze kladně hodnotit rozšíření této části a použití (i citování) většího množství odborné literatury.

Co se týče druhé části práce, tedy snahy charakterizovat postavu Elišky Rejčky očima autorů pěti historických románů, předkládá autorka stále stejnou otázku, o níž se domnívám, že není relevantní: zaměřuje se na „historické chyby, které autoři udělali“ (s. 8). Tito autoři však nepsali životopis dotyčné. Je možné zkoumat, nakolik se odklánějí od známé reality, nakolik domýšlejí neznámé skutečnosti, ale nejedná se o chybu či zbytečné matení čtenáře. Autor si mnohdy mohl být velmi dobře vědom historických skutečností. Zcela nevhodné jsou v autorčiných srovnáních odkazy typu „historie setkání datuje“ (s. 23), „podle historie to bylo 26. května 1303“ (s. 24), „v historii je uváděno jméno Scholastika“ (s. 32) atd. Jedná se pouze o nevhodně zvolené vyjádření, nebo naprosté nepochopení historického řemesla? Nerozlišování minulosti, dějin a historiografie?

Poučením se z minulých chyb je větší zapojení vlastního hodnocení. V popisu postavy královny Elišky v jednotlivých románech je tomuto tématu věnována značná pozornost, zde je patrný jistý přínos autorky. Zajímavé jsou úvahy, jaké části Eliščina života byly do příběhů zapojeny a proč, příp. vynechány. Diskutabilní je vytýkání bílých míst jako chyby.

Oceňuji závěrečné srovnání i závěr, které rovněž přinášejí vlastní úvahy. I přesto je však práce celkově slabá.

29.08.2015

Mgr. Radka Těšínská Lomičková, PhD.

Datum

Podpis oponenta práce